Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

24. února 2022 *

„Kasační opravný prostředek – Dumping – Dovoz plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Brazílie, Íránu, Ruska, Srbska a Ukrajiny – Zastavení řízení ve vztahu k dovozu ze Srbska – Zjišťování újmy – Souhrnné posouzení účinků dovozu z více než jedné třetí země – Nařízení (EU) 2016/1036 – Článek 3 odst. 4 – Zastavení řízení bez přijetí opatření – Článek 9 odst. 2 – ‚Zanedbatelnost' dovozu – Prahová hodnota považovaná za zanedbatelnou – Posuzovací pravomoc Evropské komise“

Ve věci C-226/20 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 29. května 2020,

Eurofer, Association européenne de l'acier, AISBL, se sídlem v Bruselu (Belgie), zastoupený J. Killickem a G. Forwoodem, avocats,

účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel),

přičemž dalšími účastnicemi řízení jsou:

Evropská komise, zastoupená původně T. Maxian Ruschem a A. Demeneix, poté T. Maxian Ruschem a G. Luengem, jako zmocněnci,

žalovaná v prvním stupni,

HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade, se sídlem v Bělehradě (Srbsko), zastoupená R. Luffem, avocat,

vedlejší účastnice v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení K. Jürimäe (zpravodajka), předsedkyně třetího senátu vykonávající funkci předsedkyně čtvrtého senátu, S. Rodin a N. Piçarra, soudci,

generální advokát: G. Pitruzzella,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

* Jednací jazyk: angličtina.

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 2. září 2021,

vydává tento

Rozsudek

1 Eurofer, Association européenne de l'acier, AISBL (dále jen „Eurofer") se v rámci kasačního opravného prostředku domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 12. března 2020, Eurofer v. Komise, (T-835/17, dále jen „napadený rozsudek", EU:T:2020:96), kterým Tribunál zamítl jeho žalobu znějící na částečné zrušení prováděcího nařízení Komise (EU) 2017/1795 ze dne 5. října 2017, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny a kterým se ukončuje šetření týkající se dovozu určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících ze Srbska (Úř. věst. 2017, L 258, s. 24, dále jen „sporné nařízení").

Právní rámec

2 V době rozhodné z hlediska skutkových okolností daného sporu se ustanovení upravující přijímání antidumpingových opatření Evropskou unií nacházela v nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 2009, L 343, s. 51; oprava Úř. věst. 2016, L 44, s. 20), ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 37/2014 ze dne 15. ledna 2014 (Úř. věst. 2014, L 18, s. 1) (dále jen „nařízení č. 1225/2009").

3 Ke dni přijetí sporného nařízení byla ustanovení upravující přijímání antidumpingových opatření Unií obsažena v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. 2016, L 176, s. 21). Toto nařízení vstoupilo na základě svého čl. 25 prvního pododstavce v platnost dne 20. července 2016. Podle čl. 24 prvního pododstavce tohoto nařízení bylo tímto nařízením zrušeno nařízení č. 1225/2009.

4 Vzhledem k tomu, že relevantní hmotněprávní ustanovení nařízení č. 1225/2009 a nařízení 2016/1036 jsou pro účely projednávané věci stejná a v napadeném rozsudku a v projednávaném kasačním opravném prostředku se odkazuje pouze na ustanovení posledně uvedeného nařízení, důvody tohoto kasačního opravného prostředku je třeba posoudit z hlediska ustanovení nařízení 2016/1036; uplatnění nařízení č. 1225/2009 a nařízení 2016/1036 na projednávanou věc z hlediska *ratione temporis* ovšem není dotčeno.

5 V bodě 16 odůvodnění nařízení 2016/1036, do něhož byl v podstatě převzat obsah bodu 15 odůvodnění nařízení č. 1225/2009, je uvedeno:

„Šetření nebo řízení by mělo být zastaveno, pokud je dumping nepatrný nebo újma zanedbatelná, a tyto situace by měly být definovány. V případech, v nichž je nutno přijmout opatření, je třeba určit podmínky pro ukončení šetření a stanovit, že by opatření měla být nižší než částka dumpingového rozpětí, pokud tato nižší částka dostačuje k odstranění újmy, a dále určit metodu pro výpočet výše opatření v případech výběru vzorku prošetřovaných subjektů."

6 Článek 3 nařízení 2016/1036, nadepsaný „Zjišťování újmy“, do něhož bylo v podstatě převzato ustanovení článku 3 nařízení č. 1225/2009, v odstavcích 3 a 4 stanoví:

„3. S ohledem na objem dumpingového dovozu se posoudí, zda došlo k významnému zvýšení dumpingového dovozu v absolutních hodnotách nebo v poměru k výrobě nebo spotřebě v Unii. Pokud jde o účinek dumpingového dovozu na ceny, posoudí se, zda ve srovnání s cenou obdobného výrobku výrobního odvětví Unie existuje značné cenové podbízení ze strany dumpingového dovozu nebo zda tento dovoz jinak významnou měrou způsobil pokles cen nebo zabránil významnou měrou jejich růstu, ke kterému by jinak došlo. Žádné z uvedených kritérií nemusí být rozhodující.

4. Pokud jsou předmětem antidumpingového šetření současně výrobky dovezené z více než jedné země, posuzují se účinky tohoto dovozu souhrnně pouze tehdy, je-li zjištěno, že

a) dumpingové rozpětí zjištěné ve vztahu k dovozu výrobků z každé jednotlivé země není nepatrné ve smyslu čl. 9 odst. 3 a objem dovezených výrobků z každé jednotlivé země není zanedbatelný a

b) souhrnné posouzení účinků dovozu je vhodné s ohledem na podmínky hospodářské soutěže mezi dováženými výrobky a na podmínky hospodářské soutěže mezi dováženými výrobky a obdobným výrobkem Unie.“

7 Článek 5 nařízení 2016/1036, nadepsaný „Zahájení řízení“, do něhož bylo v podstatě převzato ustanovení článku 5 nařízení č. 1225/2009, v odstavci 7 stanoví:

„Důkazy o dumpingu i o újmě jsou při rozhodování o zahájení šetření posuzovány současně. Nejsou-li důkazy o dumpingu nebo o způsobené újmě dostatečné pro pokračování v řízení, podnět se odloží. Řízení se nezahajuje proti zemím, z nichž dovoz tvoří méně než 1 % podílu na trhu, pokud tyto země dohromady nepokrývají nejméně 3 % spotřeby Unie.“

8 Článek 9 odst. 1 až 3 nařízení 2016/1036, do něhož bylo v podstatě převzato ustanovení článku 9 nařízení č. 1225/2009, zní:

„1. Pokud je podnět stažen, může být řízení zastaveno s výjimkou případu, kdy to není v zájmu Unie.

2. Pokud není nutno přijmout žádná ochranná opatření, šetření nebo řízení se zastaví. [Evropská k]omise šetření zastaví přezkumným postupem podle čl. 15 odst. 3.

3. U řízení zahájených podle čl. 5 odst. 9 se újma zpravidla pokládá za zanedbatelnou, je-li podíl dotyčného dovozu na trhu nižší než objemy uvedené v čl. 5 odst. 7. Stejné řízení se neprodleně zastaví, pokud je zjištěno, že dumpingové rozpětí vyjádřené jako procentní podíl z vývozní ceny činí méně než 2 %, přičemž je-li dumpingové rozpětí pro jednotlivé vývozce nižší než 2 %, zastaví se ve vztahu k nim pouze šetření a tito vývozci zůstávají předmětem řízení a mohou se znovu stát předmětem šetření v rámci pozdějšího přezkumu podle článku 11 pro danou zemi.“

9 Článek 20 odst. 1 a 2 nařízení 2016/1036, do něhož bylo v podstatě převzato ustanovení čl. 20 odst. 1 a 2 nařízení č. 1225/2009, zní takto:

„1. Žadatelé, dovozci a vývozci a jejich zájmové svazy a zástupci země vývozu mohou požádat o poskytnutí informací o podrobnostech týkajících se nejdůležitějších skutečností a úvah, na jejichž základě byla přijata prozatímní opatření. O poskytnutí informací je nutno požádat písemně ihned po přijetí prozatímních opatření a informace se poskytnou písemně co nejdříve.

2. Strany uvedené v odstavci 1 mohou požádat o konečné informace o nejdůležitějších skutečnostech a úvahách, na jejichž základě je zamýšleno doporučit přijetí konečných opatření nebo zastavení šetření nebo řízení bez přijetí opatření, přičemž se zvláštní pozornost věnuje informacím o skutečnostech a úvahách, které se liší od těch, jež byly použity při rozhodování o prozatímních opatřeních."

Skutečnosti předcházející sporu

10 Skutečnosti předcházející sporu jsou vylíčeny v bodech 1 až 12 napadeného rozsudku. Pro potřeby projednávané věci je lze shrnout následovně.

11 Na základě stížnosti, kterou podal Eurofer dne 23. května 2016, zahájila Komise antidumpingové šetření týkající se dovozu určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Brazílie, Íránu, Ruska, Srbska a Ukrajiny do Unie.

12 Dne 7. července 2016 zveřejnila Komise oznámení o zahájení antidumpingového řízení týkajícího se tohoto dovozu (Úř. věst. 2016, C 246, s. 7) v souladu s nařízením č. 1225/2009.

13 Šetření dumpingu a újmy se týkalo období od 1. července 2015 do 30. června 2016 (dále jen „období šetření"). Zkoumání trendů významných pro posouzení újmy se týkalo období od 1. ledna 2013 do konce období šetření.

14 V oznámení o zahájení šetření, které je zmíněno v bodě 12 tohoto rozsudku, Komise uvedla, že v souladu s příslušnými ustanoveními nařízení č. 1225/2009 bude možná nutné vybrat vzorek zúčastněných stran. Pokud jde o výrobce v Unii, konečný vzorek se skládal ze šesti z těchto výrobců nacházejících se v pěti členských státech a představoval více než 45 % výroby v Unii; byly do něj zařazeny tyto společnosti:

– ThyssenKrupp Steel Europe AG (Duisburg, Německo),

– Tata Steel IJmuiden BV (Velsen-Noord, Nizozemsko),

– Tata Steel UK Limited (Port Talbot, South Wales, Spojené království),

– ArcelorMittal Mediterranee SAS (Fos-sur-Mer, Francie),

– ArcelorMittal Atlantique et Lorraine (Dunkerque, Francie) a

– ArcelorMittal España SA (Gozón, Španělsko).

15 V prostorách dotčených výrobců se uskutečnily inspekce na místě podle článku 16 nařízení 2016/1036.

16 Dne 4. dubna 2017 informovala Komise všechny zúčastněné strany prostřednictvím informačního dokumentu (dále jen „informační dokument“), že bude pokračovat v šetření bez uložení prozatímních opatření na dovoz do Unie, který byl předmětem probíhajícího šetření. Informační dokument obsahoval nejdůležitější skutečnosti a úvahy, na jejichž základě Komise rozhodla, že bude pokračovat v šetření bez uložení prozatímních opatření. Po zaslání uvedeného dokumentu předložily zúčastněné strany ke zpřístupněným informacím a zjištěním písemné připomínky. Zúčastněné strany, které požádaly o slyšení, byly rovněž vyslechnuty.

17 Dne 4. května 2017 se konalo slyšení za přítomnosti úředníka pro slyšení v obchodních záležitostech s Eurofer. Dne 8. června 2017 se konalo s Eurofer druhé slyšení.

18 V období od 29. května do 9. června 2017 bylo provedeno pět dalších inspekcí na místě, a to v prostorách těchto zúčastněných stran nacházejících se na území Unie:

– ThyssenKrupp Steel Europe (Duisburg) (výrobce v Unii),

– HUS Ltd (Plovdiv, Bulharsko) (uživatel, člen konsorcia nazvaného „Consortium for Imports of Hot-Rolled Flats“, Konsorcium pro dovoz plochých za tepla válcovaných výrobků),

– Technotubi SpA (Alfianello, Itálie) (uživatel, člen konsorcia uvedeného v předchozí odrážce),

– italský uživatel, který není členem tohoto konsorcia a přál si zůstat v anonymitě, a

– Eurofer.

19 V návaznosti na konečné informace ze dne 17. července 2017 (dále jen „konečné informace“) se dne 27. července 2017 konalo s Eurofer další slyšení za přítomnosti úředníka pro slyšení v obchodních záležitostech.

20 Po slyšení konaném dne 3. srpna 2017 s íránským vyvážejícím výrobcem provedla Komise přepočet dumpingu a na jeho základě provedla nové výpočty. Strany byly o této revizi informovány prostřednictvím dodatečného poskytnutí konečných informací dne 4. srpna 2017.

21 Dne 5. října 2017 přijala Komise sporné nařízení.

22 Článek 2 tohoto nařízení stanoví, že „[a]ntidumpingové řízení týkající se dovozu dotčeného výrobku pocházejícího ze Srbska do Unie se tímto v souladu s čl. 9 odst. 2 […] nařízení [2016/1036] ukončuje“.

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

23 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 29. prosince 2017 podal Eurofer žalobu znějící na částečné zrušení sporného nařízení.

24 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 17. dubna 2018 podala společnost HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade (dále jen „společnost HBIS Serbia“) návrh na vstup do řízení před Tribunálem v postavení vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání Komise. Usnesením ze dne 12. července 2018 předseda osmého senátu Tribunálu toto vedlejší účastenství povolil. S některými informacemi obsaženými v žalobě v prvním stupni bylo ve vztahu ke společnosti HBIS Serbia nakládáno jako s důvěrnými.

25 Eurofer se na podporu žaloby dovolával tří žalobních důvodů. První žalobní důvod vycházel ze zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu a nesprávného právního posouzení spočívajících v tom, že Komise rozhodla neposuzovat srbské dovozy souhrnně v souladu s čl. 3 odst. 4 nařízení 2016/1036. Druhý žalobní důvod vycházel ze zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu a nesprávného právního posouzení spočívajících v tom, že Komise měla za to, že není „nutné“ stanovit ochranná opatření vůči Republice Srbsko, a to i na základě nesouhrnného posouzení. Třetí žalobní důvod vycházel z porušení čl. 20 odst. 2 tohoto nařízení, z porušení práva Eurofer na informace a jeho práva na obhajobu, jakož i z porušení práva na řádnou správu zakotveného v článku 41 Listiny základních práv Evropské unie, spočívajících v tom, že Komise odmítla sdělit údaje o cenovém podbízení a prodeji pod cenou týkající se srbského vývozce.

26 Pokud jde o přípustnost uvedené žaloby, Tribunál odpověděl na argumenty Komise, která přípustnost zpochybňovala, na základě judikatury Soudního dvora vycházející zejména z rozsudku ze dne 26. února 2002, Rada v. Boehringer (C-23/00 P, EU:C:2002:118, body 51 a 52), podle níž je unijní soud oprávněn posoudit, zda řádný výkon spravedlnosti odůvodňuje zamítnutí žaloby po její meritorní stránce, aniž předtím rozhodne o námitce nepřípustnosti, a konstatoval, že v projednávané věci je odůvodněné přezkoumat žalobu po meritorní stránce bez rozhodnutí o námitce nepřípustnosti.

27 Ve věci samé Tribunál odmítl argumenty Eurofer týkající se druhé z podmínek stanovených v čl. 3 odst. 4 nařízení 2016/1036, která souvisí s objemem dovezených výrobků, jenž není zanedbatelný. Vzhledem k tomu, že podmínky uvedené v tomto ustanovení jsou kumulativní, Tribunál první žalobní důvod směřující ke zrušení v plném rozsahu zamítl.

28 Pokud jde o druhý žalobní důvod směřující ke zrušení, Tribunál rozhodl, že Eurofer neprokázal, že Komise překročila meze prostoru pro uvážení, který měla při použití čl. 9 odst. 2 nařízení 2016/1036. Výtku vycházející z povrchního a částečného přezkumu dovozu ze Srbska zamítl, a v důsledku toho zamítl druhý žalobní důvod v plném rozsahu jako neopodstatněný.

29 Co se týče třetího žalobního důvodu směřujícího ke zrušení, Tribunál rozhodl, že v souladu s čl. 20 odst. 2 nařízení 2016/1036 byl Eurofer informován o nejdůležitějších skutečnostech a úvahách, na jejichž základě bylo zamýšleno doporučit zastavení řízení ve vztahu k dovozu ze Srbska bez přijetí opatření, že mělo možnost užitečně vyjádřit své stanovisko, a v projednávané věci bylo tudíž dodrženo jeho právo na obhajobu. Kromě toho odmítl argumentaci Eurofer vycházející z analogie s judikaturou v oblasti práva hospodářské soutěže. Dále měl Tribunál za to, že jak vyplynulo ze závěrů posouzení druhého žalobního důvodu, Komise přezkoumala všechny relevantní skutečnosti projednávané věci, a neporušila tudíž zásadu řádné správy. Třetí žalobní důvod směřující ke zrušení tudíž zamítl.

30 Tribunál napadeným rozsudkem zamítl žalobu Eurofer v plném rozsahu.

Návrhová žádání účastníků řízení před Soudním dvorem

31 Eurofer v rámci kasačního opravného prostředku navrhuje, aby Soudní dvůr:

– zrušil napadený rozsudek,

– zrušil článek 2 sporného nařízení,

– podpůrně vrátil věc Tribunálu a

– uložil Komisi a společnosti HBIS Serbia náhradu nákladů vynaložených v řízení v prvním stupni a v řízení o kasačním opravném prostředku.

32 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

– napadený rozsudek zrušil a prohlásil, že žaloba podaná v řízení v prvním stupni je nepřípustná,

– kasační opravný prostředek zamítl a

– uložil Eurofer náhradu nákladů vynaložených v řízení v prvním stupni a v řízení o kasačním opravném prostředku.

33 Společnost HBIS Serbia navrhuje, aby Soudní dvůr:

– kasační opravný prostředek zamítl a

– uložil Eurofer náhradu nákladů, které společnost HBIS Serbia vynaložila v řízení v prvním stupni a v řízení o kasačním opravném prostředku.

34 Usnesením ze dne 2. září 2020, Eurofer v. Komise (C-226/20 P, nezveřejněné, EU:C:2020:669), předseda Soudního dvora vyhověl žádosti Eurofer, aby Soudní dvůr ve vztahu ke společnosti HBIS Serbia důvěrně zacházel s informacemi obsaženými v příloze A.4 kasačního opravného prostředku Eurofer, které odpovídají informacím, v souvislosti s nimiž bylo důvěrné zacházení povoleno už ve věci, v níž byl vydán napadený rozsudek, a které jsou obsaženy v příloze žaloby, již podal Eurofer v řízení v prvním stupni.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

35 Na podporu kasačního opravného prostředku uplatňuje Eurofer čtyři důvody. První důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení, kterého se měl Tribunál dopustit tím, že vyložil čl. 3 odst. 4 nařízení 2016/1036 v tom smyslu, že Komise má posuzovací pravomoc k tomu, aby mohla konstatovat, že dovoz, který představuje podíl na trhu převyšující 1 %, je „zanedbatelný“. Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází ze zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu a nesprávného právního posouzení, k nimž došlo v souvislosti se závěrem, že „objem dovozu“ ze Srbska byl pro účely čl. 3 odst. 4 tohoto nařízení „zanedbatelný“. Třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází ze zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu a nesprávného právního posouzení, pokud jde o závěr, že „není nutno přijmout žádná ochranná opatření“ ve smyslu čl. 9 odst. 2 uvedeného nařízení. Čtvrtý

důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení, kterého se měl Tribunál dopustit tím, že dospěl k závěru, že Komise nebyla povinna sdělit Eurofer údaje o cenovém podbízení a prodeji pod cenou.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

36 V rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku Eurofer tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když vyložil čl. 3 odst. 4 písm. a) a čl. 5 odst. 7 nařízení 2016/1036 v tom smyslu, že Komise má posuzovací pravomoc k tomu, aby mohla konstatovat, že dovoz, který představuje podíl na trhu převyšující 1 %, je pro účely čl. 3 odst. 4 písm. a) tohoto nařízení „zanedbatelný“. Tento důvod kasačního opravného prostředku se týká bodů 67, 68, 73, 74 a 78 až 80 napadeného rozsudku.

37 V prvé řadě Eurofer tvrdí, že judikatura Tribunálu vycházející z rozsudku ze dne 25. ledna 2017, Rusal Armenal v. Rada (T-512/09 RENV, EU:T:2017:26, body 101 až 105), potvrzuje, že mezi čl. 3 odst. 4 písm. a) a čl. 5 odst. 7 nařízení 2016/1036 existuje „vztah komplementarity“. Podle správného výkladu čl. 3 odst. 4 tohoto nařízení je tedy třeba uplatňovat prahovou hodnotu 1 % stanovenou v čl. 5 odst. 7 uvedeného nařízení jakožto závaznou prahovou hodnotu pro účely posouzení „zanedbatelnosti“ objemu dovozu ve smyslu čl. 3 odst. 4 téhož nařízení. Tento výklad podporuje podle názoru Eurofer i rozhodovací praxe Komise, na kterou Tribunál odkázal především v bodech 73 a 74 napadeného rozsudku, jakož i vysvětlivka Komise ze dne 21. září 2000 zaslaná Výboru pro antidumping (skupina *ad hoc* pro provádění) Světové obchodní organizace (WTO), jak je zmíněna v bodě 37 napadeného rozsudku, která je „tím nejlepším výkladem unijního práva ze strany Komise“.

38 Ve druhé řadě Eurofer namítá, že Tribunál v bodech 65 až 68 a 79 napadeného rozsudku neuvedl na podporu provedeného výkladu žádné přesvědčivé odůvodnění. Zaprvé uvádí, že skutečnost, že čl. 3 odst. 4 na čl. 5 odst. 7 nařízení 2016/1036 výslovně neodkazuje, neznamená, že tato ustanovení nelze vykládat ve vzájemném spojení. Zadruhé skutečnost, že se čl. 5 odst. 7 tohoto nařízení uplatňuje ve fázi zahájení šetření, zatímco čl. 3 odst. 4 uvedeného nařízení se uplatňuje ve fázi tohoto šetření samotného, nepostačuje k tomu, aby bylo odhlédnuto od soudržného výkladu těchto dvou ustanovení. V tomto ohledu je logické, aby se v obou těchto fázích řízení použila tatáž pravidla, jako je tomu i u ostatních ustanovení téhož nařízení. Zatřetí při určování toho, zda dovoz z určité země přesahuje prahovou hodnotu 1 %, není relevantní široká posuzovací pravomoc Komise v oblasti společné obchodní politiky; tato otázka totiž vyžaduje dvojakou odpověď. Začtvrté příklady týkající se dovozu převyšujícího 1 % podíl na trhu, kterých se Tribunál dovolával v bodě 79 napadeného rozsudku, nejsou pro výklad čl. 3 odst. 4 nařízení 2016/1036 relevantní.

39 Ve třetí řadě Eurofer tvrdí, že výklad provedený Tribunálem odporuje zásadě právní jistoty, jelikož vyvolává nejasnosti i ohledně otázky, zda se prahová hodnota 3 % stanovená v čl. 5 odst. 7 tohoto nařízení použije obdobně ve fázi zahájení šetření i ve fázi šetření samotného. Stejně tak je Eurofer toho názoru, že výklad provedený Tribunálem, podle kterého může čl. 5 odst. 7 uvedeného nařízení sloužit jako vodítko pro výklad čl. 3 odst. 4 téhož nařízení, avšak není považován za ustanovení, v němž by byla upravena závazná prahová hodnota, by mohl vyvolat právní nejistotu a v dumpingových věcech představovat součást politického nátlaku. Komise má podle takového výkladu širokou posuzovací pravomoc, která podléhá povrchnímu soudnímu přezkumu.

40 Komise tvrdí, že tento důvod kasačního opravného prostředku je irelevantní a v každém případě neopodstatněný.

41 Společnost HBIS Serbia tvrdí, že uvedený důvod kasačního opravného prostředku není opodstatněný.

Závěry Soudního dvora

42 Nejprve je třeba odmítnout argument Komise vycházející z irelevantnosti tohoto důvodu kasačního opravného prostředku. I když se tento důvod kasačního opravného prostředku týká zejména bodů 67, 68, 73, 74 a 78 až 80 napadeného rozsudku, z argumentace, kterou Eurofer uvedl na podporu tohoto důvodu, jasně vyplývá, že ve skutečnosti je cílem této argumentace zpochybnit celé odůvodnění napadeného rozsudku, v němž Tribunál zamítl první žalobní důvod směřující ke zrušení, a to v rozsahu, v němž se týká podmínky stanovené v čl. 3 odst. 4 písm. a) nařízení 2016/1036, která souvisí se zanedbatelností objemu dovezených výrobků.

43 Ve věci samé Eurofer v podstatě tvrdí, že Tribunál vycházel z nesprávného výkladu čl. 3 odst. 4 a čl. 5 odst. 7 tohoto nařízení, jelikož tato ustanovení nepřiznávají Komisi posuzovací pravomoc k tomu, aby mohla konstatovat, že pokud dovoz ze Srbska tvoří objem převyšující 1 %, je pro účely čl. 3 odst. 4 písm. a) uvedeného nařízení „zanedbatelný“.

44 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle čl. 3 odst. 4 nařízení 2016/1036 platí, že pokud jsou předmětem antidumpingového šetření současně výrobky dovezené z více než jedné země, posuzují se účinky tohoto dovozu souhrnně pouze tehdy, jestliže dumpingové rozpětí zjištěné ve vztahu k dovozu výrobků z každé jednotlivé země není nepatrné ve smyslu čl. 9 odst. 3 tohoto nařízení a objem dovezených výrobků z každé jednotlivé země není zanedbatelný a dále jestliže je souhrnné posouzení účinků dovozu vhodné s ohledem na podmínky hospodářské soutěže mezi dováženými výrobky a na podmínky hospodářské soutěže mezi dováženými výrobky a obdobným výrobkem Unie.

45 Jak Tribunál správně uvedl v bodě 51 napadeného rozsudku, čl. 3 odst. 4 tohoto nařízení v podstatě stanoví tři podmínky souhrnného posouzení dovozu z více než jedné země, který je současně předmětem antidumpingového šetření, a k vyloučení takového souhrnného posouzení postačuje, pokud není naplněna jen jedna z těchto tří podmínek.

46 V projednávané věci jde pouze o druhou z těchto podmínek, a sice podmínku týkající se nezanedbatelného objemu dovezených výrobků.

47 Ze samotného znění čl. 3 odst. 4 písm. a) nařízení 2016/1036 zaprvé vyplývá, že toto ustanovení v souvislosti s touto podmínkou neobsahuje odkaz na čl. 5 odst. 7 tohoto nařízení ani na žádné jiné ustanovení uvedeného nařízení.

48 Jak Tribunál správně uvedl v bodě 63 napadeného rozsudku, na rozdíl od první části článku 3 odst. 4 písm. a) nařízení 2016/1036, která definuje první podmínku týkající se dumpingového rozpětí přesným způsobem, a sice odkazem na to, že toto rozpětí není nepatrné ve smyslu čl. 9 odst. 3 tohoto nařízení, druhá část článku 3 odst. 4 písm. a) uvedeného nařízení žádný odkaz neobsahuje a pouze vyžaduje, aby objem dovezených výrobků z každé jednotlivé země nebyl „zanedbatelný“, bez přesnějšího vymezení tohoto pojmu.

49 Z toho vyplývá, že vzhledem k absenci výslovného odkazu na prahovou hodnotu 1 % stanovenou v čl. 5 odst. 7 nařízení 2016/1036 unijní normotvůrce nevyžadoval, aby se zanedbatelnost dovozu pro účely druhé podmínky stanovené v čl. 3 odst. 4 písm. a) tohoto nařízení posuzovala kogentně s ohledem na tuto prahovou hodnotu.

50 Zadruhé je třeba konstatovat, že čl. 3 odst. 4 a čl. 5 odst. 7 nařízení 2016/1036 sledují v rámci řízení upraveného tímto nařízením různé cíle.

51 Tribunál v tomto ohledu v bodě 66 napadeného rozsudku správně rozhodl, že se čl. 5 odst. 7 uvedeného nařízení týká jiné fáze šetření, než která je upravena v čl. 3 odst. 4 téhož nařízení.

52 Podle čl. 5 odst. 7 nařízení 2016/1036 totiž platí, že pokud není dosaženo prahové hodnoty 1 % uvedené v tomto ustanovení, žádné antidumpingové řízení se nezahajuje. Z toho vyplývá, že se toto ustanovení vztahuje na fázi před zahájením šetření.

53 Článek 3 odst. 4 tohoto nařízení se naproti tomu týká dovozů, které již jsou předmětem šetření započatého Komisí po zahájení řízení v souladu s čl. 6 odst. 1 uvedeného nařízení.

54 Jak v těchto souvislostech uvedl generální advokát v bodě 52 svého stanoviska, i když nelze vyloučit, že prahová hodnota 1 % stanovená v čl. 5 odst. 7 téhož nařízení může být při zkoumání toho, zda objem dovezených výrobků není „zanedbatelný“ ve smyslu čl. 3 odst. 4 písm. a) nařízení 2016/1036, zohledněna jako orientační prahová hodnota, nemůže být prahovou hodnotou imperativní, po jejímž překročení by bylo nutno konstatovat, že objem dovozu z určité třetí země „není zanedbatelný“ ve smyslu posledně uvedeného ustanovení.

55 Zatřetí výklad čl. 3 odst. 4 písm. a) nařízení 2016/1036, který provedl Tribunál, je v souladu s širokou posuzovací pravomocí, která je unijním orgánům přiznána v judikatuře Soudního dvora v oblasti společné obchodní politiky a obzvláště v oblasti obchodních ochranných opatření. Taková pravomoc plyne ze složitosti hospodářských a politických situací, které musí tyto orgány zkoumat (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 19. září 2019, Trace Sport, C-251/18, EU:C:2019:766, bod 47 a citovaná judikatura) a vztahuje se mimo jiné i na zjišťování újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie v rámci antidumpingového řízení (rozsudek ze dne 10. července 2019, Caviro Distillerie a další v. Komise, C-345/18 P, nezveřejněný, EU:C:2019:589, bod 15, jakož i citovaná judikatura).

56 Jak v projednávaném případě v podstatě uvedl generální advokát v bodě 51 svého stanoviska, i když může prahová hodnota 1 % stanovená v čl. 5 odst. 7 nařízení 2016/1036 představovat orientační hodnotu, kterou může unijní soud vzít do úvahy při přezkumu závěrů, k nimž Komise dospěla v souvislosti s čl. 3 odst. 4 písm. a) tohoto nařízení, tato prahová hodnota nemůže představovat prahovou hodnotu imperativní, při jejímž překročení by Komise za žádných okolností nemohla dovodit, že dovoz z určité země, který je předmětem antidumpingového šetření, je zanedbatelný.

57 V důsledku takového výkladu čl. 3 odst. 4 písm. a) nařízení 2016/1036 by totiž byl tento orgán připraven o posuzovací pravomoc, kterou mu toto ustanovení přiznává v rámci posuzování zanedbatelnosti dovozu pro účely souhrnného posouzení dovozu výrobků z několika zemí, které jsou současně předmětem antidumpingového šetření.

58 Z výše uvedených úvah tedy vyplývá, že Tribunál v bodě 67 napadeného rozsudku správně rozhodl, že čl. 5 odst. 7 tohoto nařízení může sloužit jako vodítko, pokud jde o zanedbatelný objem dovozu, avšak že z tohoto závěru nelze dovodit, že dovozy z dotčené země, které představují podíl na trhu přesahující 1 %, nemohou být v rámci čl. 3 odst. 4 uvedeného nařízení považovány za zanedbatelné.

59 Argumenty, které na podporu tohoto důvodu kasačního opravného prostředku uvádí Eurofer, tento závěr nikterak nezpochybňují.

60 Co se předně týče argumentu, podle něhož je výklad čl. 3 odst. 4 písm. a) nařízení 2016/1036, který Tribunál provedl, v zásadě v rozporu s předchozí rozhodovací praxí unijních orgánů, stačí podotknout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora nelze takovou rozhodovací praxi pro účely výkladu určitého ustanovení tohoto nařízení zohledňovat (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. února 2021, RFA International v. Komise, C-56/19 P, EU:C:2021:102, bod 79 a citovaná judikatura).

61 Co se dále týče souladu tohoto výkladu s vysvětlivkou zmíněnou v bodě 37 tohoto rozsudku, Tribunál v bodě 77 napadeného rozsudku, který v rámci projednávaného kasačního opravného prostředku není konkrétně zpochybněn, rozhodl, že tuto vysvětlivku nelze považovat za „hlavní zásady“, z nichž by vyplývalo omezení posuzovací pravomoci, které by si Komise sama stanovila.

62 Odmítnuty musí být konečně i argumenty vycházející z toho, že uvedený výklad je v rozporu se zásadou právní jistoty.

63 S ohledem na úvahy uvedené v bodech 50 až 54 tohoto rozsudku totiž argument Eurofer, podle kterého by tento výklad vedl k nejasnostem ohledně výkladu prahových hodnot stanovených v čl. 5 odst. 7 nařízení 2016/1036, nemůže obstát. Jak dále zdůraznil generální advokát v bodě 57 svého stanoviska, výklad čl. 3 odst. 4 písm. a) tohoto nařízení ve smyslu, k němuž se přiklání Eurofer, by zbavil toto ustanovení užitečného účinku, jelikož podle čl. 5 odst. 7 uvedeného nařízení v zásadě platí, že řízení se nezahajuje proti zemím, z nichž dovoz tvoří méně než 1 % podílu na trhu.

64 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba první důvod kasačního opravného prostředku zamítnout jako neopodstatněný.

Ke druhému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

65 V rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku Eurofer tvrdí, že závěr Tribunálu, podle něhož byl objem dovezených výrobků ze Srbska „zanedbatelný“ ve smyslu čl. 3 odst. 4 písm. a) nařízení 2016/1036, je stižen vadou spočívající v nesprávném právním posouzení. Tento důvod kasačního opravného prostředku se týká bodů 81 až 85 napadeného rozsudku a je rozdělen do tří částí.

66 V první části tohoto důvodu kasačního opravného prostředku Eurofer tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení v bodech 81 až 83 napadeného rozsudku tím, že do posouzení „zanedbatelnosti“ objemu dovezených výrobků zahrnul cenové prvky; provedeno však mělo být pouze kvantitativní posouzení objemů.

67 Eurofer uvádí, že v bodech 50 a 51 napadeného rozsudku byly správně připomenuty tří podmínky souhrnného posouzení podle čl. 3 odst. 4 nařízení 2016/1036. Druhá z těchto podmínek se týká objemu dovezených výrobků, který by měl být považován za „zanedbatelný“ na základě podílů na trhu, a nikoliv na základě ceny těchto dovezených výrobků. Posledně zmíněná okolnost je předmětem třetí z uvedených podmínek a tyto dva aspekty jsou v tomto nařízení jednoznačně odlišovány. Tribunál však zaměnil dva různé pojmy, a své úvahy stran zanedbatelnosti objemu dovezených výrobků tudíž založil na irelevantním předpokladu.

68 Ve druhé části tohoto důvodu kasačního opravného prostředku, která je uplatněna podpůrně, Eurofer tvrdí, že Tribunál v každém případě nesprávně uplatnil kritéria, která uvádí v bodě 82 napadeného rozsudku a na jejichž základě lze posoudit tuto zanedbatelnost. Tím, že Komise ve své analýze nezohlednila cenové podbízení a prodej pod cenou, nevzala do úvahy všechny relevantní důkazy, jak vyžaduje čl. 3 odst. 3 nařízení 2016/1036. Pokud tedy Tribunál přístup Komise potvrdil, v bodě 83 napadeného rozsudku se dopustil nesprávného právního posouzení.

69 Ve třetí části tohoto důvodu kasačního opravného prostředku Eurofer tvrdí, že se Tribunál v bodech 83 a 85 napadeného rozsudku dopustil i zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu a zkreslil důkazy, když měl za to, že závěr o zanedbatelnosti objemu dotčených dovezených výrobků podporují průměrné ceny související s objemem dovozu, který představoval nepatrný podíl na trhu. Eurofer uznává, že průměrná cena dovozu ze Srbska byla vyšší než cena dovozu z jiných zemí. Důkazy založené do spisu ovšem jednoznačně svědčí o tom, že průměrná cena jediného srbského výrobce je prakticky stejná jako cena účtovaná dvěma z dalších vývozců, kterým Komise uložila antidumpingová cla.

70 Komise má za to, že tento důvod kasačního opravného prostředku je irelevantní a všechny tři jeho části jsou v každém případě neopodstatněné. Třetí část je pak dle názoru Komise částečně nepřípustná.

71 Společnost HBIS Serbia tvrdí, že tento důvod kasačního opravného prostředku musí být zamítnut jako neopodstatněný.

Závěry Soudního dvora

72 Je třeba konstatovat, jak tvrdí Komise, že tento důvod kasačního opravného prostředku je irelevantní.

73 V rámci tohoto důvodu kasačního opravného prostředku jsou totiž zpochybňovány body 81 až 84 napadeného rozsudku.

74 V bodě 81 zmíněného rozsudku Tribunál rozhodl, že Komise mohla mít v bodě 248 odůvodnění sporného nařízení právem za to, že další známkou toho, že tento nízký objem dovozu nemůže způsobovat újmu výrobnímu odvětví Unie, je skutečnost, že srbské průměrné prodejní ceny byly v období šetření výrazně vyšší než průměrné prodejní ceny čtyř dalších dotčených zemí.

75 Je pravda, že v bodě 82 napadeného rozsudku měl Tribunál za to, že otázka zanedbatelnosti objemu dovozu ve smyslu čl. 3 odst. 4 písm. a) nařízení 2016/1036 se neomezuje na zkoumání rozsahu tohoto objemu, ale vztahuje se na kvalitu tohoto objemu, tedy na další ukazatele účinků, které tento objem může vyvolat, jakými jsou například ceny související s tímto dovozem.

76 Jak ovšem plyne zejména z bodu 69 napadeného rozsudku, Komise v bodě 232 odůvodnění sporného nařízení v podstatě konstatovala, že objem dovozu ze Srbska byl na základě čl. 3 odst. 4 nařízení 2016/1036 považován za zanedbatelný, jelikož se zaprvé velice blížil prahové hodnotě 1 % stanovené v čl. 5 odst. 7 tohoto nařízení, v souvislosti s níž platí, že pokud objem dovozu této hodnoty nedosahuje, Komise šetření nezahájí, a zadruhé byl dále výrazně nižší než objem dovozu z každé ze čtyř ostatních dotčených zemí.

77 I kdyby tedy bylo odůvodnění, které Tribunál uvedl v bodech 81 až 84 napadeného rozsudku ve vztahu k analýze cen souvisejících s dotčeným dovozem, stiženo vadou spočívající v nesprávném právním posouzení nebo několika takovými vadami, jak tvrdí Eurofer, taková pochybení by neměla žádný vliv na závěr učiněný v bodech 70 a 80 napadeného rozsudku, podle kterého Komise mohla, aniž se dopustila zjevně nesprávného posouzení, dospět v projednávané věci k závěru, že objem dovozu ze Srbska zůstává zanedbatelný ve smyslu čl. 3 odst. 4 nařízení 2016/1036.

78 Za těchto podmínek je třeba druhý důvod kasačního opravného prostředku ve všech jeho třech částech zamítnout jako irelevantní.

Ke třetímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

79 V rámci třetího důvodu kasačního opravného prostředku Eurofer tvrdí, že se Tribunál v bodech 109, 114, 120 a 121 napadeného rozsudku dopustil několika nesprávných právních posouzení, když potvrdil závěr Komise, podle kterého v projednávaném případě „není nutno přijmout žádná ochranná opatření“ ve smyslu čl. 9 odst. 2 nařízení 2016/1036. Tento důvod je rozdělen do dvou částí.

80 V první části Eurofer tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení v bodě 114 napadeného rozsudku, když rozhodl, že není vždy nezbytná podrobná analýza zejména stran existence dumpingu podle článku 2 nařízení 2016/1036 a existence újmy podle článku 3 tohoto nařízení a k zastavení šetření nebo řízení může mimo jiné dojít pouze na základě dumpingového rozpětí nebo objemu dovozu.

81 Eurofer tvrdí, že i když v čl. 9 odst. 2 nařízení 2016/1036 není upřesněno, za jakých okolností „není nutno přijmout žádná ochranná opatření“, v bodě 16 odůvodnění tohoto nařízení je obsaženo jednoznačné vodítko – je v něm uvedeno, že řízení by mělo být zastaveno, „pokud je dumping nepatrný nebo újma zanedbatelná“. Za těchto podmínek Tribunál v bodě 114 napadeného rozsudku dospěl dle Eurofer k nesprávnému závěru, že posouzení případné podstatné újmy není nutné.

82 Článek 9 odst. 3 nařízení 2016/1036 je v tomto ohledu podle názoru Eurofer irelevantní, jelikož stanoví dvě „bezpečnostní prahové hodnoty“, v souvislosti s nimiž platí, že pokud jich není dosaženo, v zásadě jsou naplněny obě podmínky uvedené v bodě 16 odůvodnění tohoto nařízení. V projednávaném případě přitom srbský dovoz těmto prahovým hodnotám neodpovídal. Komise tudíž mohla dospět k závěru, že ochranná opatření nejsou nezbytná, pouze na základě konstatování zanedbatelnosti újmy způsobené srbským dovozem, což vyžadovalo, aby Komise ověřila, zda tyto dovozy mohly přispět ke způsobení podstatné újmy, a to s přihlédnutím k prvkům posouzení stanoveným v článku 3 nařízení 2016/1036.

83 Ve druhé části Eurofer tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení a zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu v bodech 115 až 121 napadeného rozsudku, když dospěl k závěru, že Komise nepřekročila meze prostoru pro uvážení, který měla při použití čl. 9 odst. 2 nařízení 2016/1036. Podle Eurofer nemohly být závěry, ke kterým Komise dospěla, odůvodněny při neexistenci dalších okolností ani objemem srbského dovozu ani průměrnými prodejními cenami.

84 Co se týče objemu srbského dovozu převyšujícího prahovou hodnotu 1 % stanovenou v čl. 9 odst. 3 nařízení 2016/1036, vykládaném ve světle čl. 5 odst. 7 tohoto nařízení, podle Eurofer nelze předpokládat, že tento objem nezpůsobuje žádnou újmu. Pokud jde o zohlednění průměrných dovozních cen, Komise měla vzít do úvahy nejen tyto ceny, ale i ceny účtované vývozci z ostatních dotčených zemí a také úrovně cenového podbízení a prodeje pod cenou. Zjevně nesprávného posouzení se Komise dopustila i tím, že nepřihlédla k relevantním údajům. Komise v rámci provedeného posuzování nezohlednila vysoké dumpingové rozpětí srbského dovozu, přestože byl tento údaj pro určení škodlivých účinků těchto dovozů zjevně relevantní, jak vyplývá z čl. 3 odst. 3 tohoto nařízení.

85 Komise má za to, že tento důvod kasačního opravného prostředku je zčásti nepřípustný a v každém případě neopodstatněný.

86 Společnost HBIS Serbia tvrdí, že uvedený důvod kasačního opravného prostředku musí být zamítnut jako neopodstatněný.

Závěry Soudního dvora

87 V první části tohoto důvodu kasačního opravného prostředku Eurofer v podstatě tvrdí, že Tribunál v bodě 114 napadeného rozsudku nesprávně rozhodl, že není vždy nezbytná podrobná analýza existence újmy a že k zastavení šetření nebo řízení může mimo jiné dojít pouze na základě dumpingového rozpětí nebo objemu dovozu.

88 Podle čl. 9 odst. 2 nařízení 2016/1036 v tomto ohledu platí, že pokud není nutno přijmout žádná ochranná opatření, šetření nebo řízení se zastaví. Z bodu 16 odůvodnění tohoto nařízení vyplývá, že šetření nebo řízení by mělo být zastaveno, pokud je dumping nepatrný nebo újma zanedbatelná.

89 Článek 9 odst. 3 nařízení 2016/1036 v této souvislosti mimo jiné stanoví, že u řízení zahájených podle čl. 5 odst. 9 tohoto nařízení se újma zpravidla pokládá za zanedbatelnou, je-li podíl dotyčného dovozu na trhu nižší než objem uvedený v čl. 5 odst. 7 uvedeného nařízení, tj. podíl na trhu nižší než 1 %.

90 Jak přitom uvedl generální advokát v bodě 100 svého stanoviska, čl. 9 odst. 3 téhož nařízení nelze vykládat v tom smyslu, že Komisi brání dospět k závěru, že újma způsobená dovozem je zanedbatelná, pokud objem těchto dovozů – stejně jako v projednávaném případě – tuto prahovou hodnotu velmi mírně překračuje.

91 Z použití příslovce „zpravidla“ totiž vyplývá, že unijní normotvůce chtěl Komisi ponechat při posuzování zanedbatelnosti případné újmy, která by mohla být dovozem způsobena, určitý prostor pro uvážení.

92 Takový výklad je v souladu s posuzovací pravomocí, která je přiznána unijním orgánům v oblasti obchodních ochranných opatření a vztahuje se – jak bylo připomenuto v bodě 55 tohoto rozsudku – i na zjišťování újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie v rámci antidumpingového řízení.

93 Komise tudíž může dospět k závěru, že není nutno přijmout žádná ochranná opatření ve smyslu čl. 9 odst. 2 nařízení 2016/1036, jestliže zjistí, že dovozy, jichž se týká šetření, překračují prahovou hodnotu 1 % – v souvislosti s níž platí, že pokud jí není dosaženo, újma způsobená těmito dovozy ze třetí země se zpravidla pokládá za zanedbatelnou – pokud se tyto dovozy této prahové hodnotě velmi blíží a tento orgán má k dispozici další informace, na jejichž základě lze potvrdit zanedbatelnost uvedených dovozů.

94 Komise za těchto podmínek může v rámci svého prostoru pro uvážení zastavit šetření pouze na základě čl. 9 odst. 2 nařízení 2016/1036 a není přitom povinna zjistit, zda mohou tytéž dovozy způsobit podstatnou újmu s ohledem na okolnosti uvedené zejména v čl. 3 odst. 2 a 3 tohoto nařízení.

95 S ohledem na výše uvedené je tedy třeba první část tohoto důvodu kasačního opravného prostředku zamítnout jako neopodstatněnou.

96 V rámci druhé části tohoto důvodu kasačního opravného prostředku Eurofer v podstatě tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení a zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu v bodech 115 až 121 napadeného rozsudku, když potvrdil závěr Komise, že v projednávaném případě nebylo nutno přijmout žádná ochranná opatření.

97 Nejprve je třeba odmítnout argument Komise, podle kterého je tato část nepřípustná, jelikož se údajně týká pouze posouzení skutkového stavu ze strany Tribunálu s tím, že není namítnuto žádné nesprávné právní posouzení. Jak totiž uvedl generální advokát v bodě 105 svého stanoviska, Tribunál v bodech 115 až 121 napadeného rozsudku, jichž se týká tato část, učinil právní úvahy a argumenty Eurofer směřují právě proti těmto úvahám.

98 Co se předně týče argumentu Eurofer, podle kterého se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když dospěl k závěru, že Komise nepřekročila meze prostoru pro uvážení, který má při použití čl. 9 odst. 2 nařízení 2016/1036, je třeba uvést, že tento argument musí být považován za neopodstatněný ze stejných důvodů, jako jsou důvody uvedené v bodech 91 až 94 tohoto rozsudku.

99 Co se dále týče argumentu vycházejícího z toho, že nebylo zohledněno údajně vysoké dumpingové rozpětí srbského dovozu, a závěr Komise, že není nezbytné přijmout ochranná opatření, je tudíž stižen vadou spočívající ve zjevně nesprávném posouzení, je třeba uvést, že jak Tribunál správně rozhodl v bodech 110 a 111 napadeného rozsudku, čl. 9 odst. 2 nařízení 2016/1036 ponechává Komisi určitý prostor pro uvážení, jelikož v něm není upřesněno, za jakých okolností může tento orgán dovodit, že není nutno přijmout žádná ochranná opatření.

100 Za těchto podmínek nic nenasvědčuje tomu, že by dumpingové rozpětí bylo relevantním údajem, který by Komise musela nutně zohlednit, aby mohla dospět k závěru, že není nutno přijmout ochranná opatření.

101 V každém případě je třeba konstatovat, že Eurofer na podporu své argumentace tvrdí pouze to, že s ohledem na dotčené dumpingové rozpětí je „málo pravděpodobné“, že následný vliv dotčeného dovozu je zanedbatelný – nepředkládá žádný konkrétní a přesný důkaz, na jehož základě by bylo možno dospět k závěru, že Tribunál měl konstatovat, že úvahy Komise jsou stiženy vadou spočívající ve zjevně nesprávném posouzení.

102 Jak konečně zdůraznil generální advokát v bodě 109 svého stanoviska, odmítnut musí být i argument vycházející z toho, že Komise nezohlednila údaje týkající se cenového podbízení a prodeje pod cenou u srbských výrobků, jelikož v rozporu s tím, co bylo rozhodnuto v bodě 94 tohoto rozsudku, se v rámci tohoto argumentu předpokládá, že Komise může zastavit šetření v souladu s čl. 9 odst. 2 nařízení 2016/1036 pouze tehdy, pokud podrobně prověří, zda nedošlo ke vzniku újmy.

103 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba druhou část třetího důvodu kasačního opravného prostředku zamítnout jako neopodstatněnou, a v důsledku toho je třeba zamítnout tento důvod kasačního opravného prostředku v plném rozsahu.

Ke čtvrtému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

104 V rámci čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku Eurofer tvrdí, že se Tribunál dopustil několika nesprávných právních posouzení, když dospěl k závěru, že Komise nebyla povinna sdělit údaje o cenovém podbízení a prodeji pod cenou týkající se srbského vývozce. Tento důvod kasačního opravného prostředku se týká bodů 135 až 137, 141 až 146 a bodu 148 napadeného rozsudku a je rozdělen do tří částí.

105 V první části tohoto důvodu kasačního opravného prostředku Eurofer tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že nebylo porušeno právo Eurofer na obhajobu.

106 Dodržení práva na obhajobu se podle Eurofer neomezuje na to, že jsou dotyčnému subjektu známy informace, o které Komise opírá svou argumentaci v souladu s čl. 20 odst. 2 nařízení 2016/1036, ale vztahuje se i na přístup k dalším relevantním údajům obsaženým ve spise Komise. V projednávané věci byly údaje o cenovém podbízení a prodeji pod cenou zásadními informacemi, na jejichž základě bylo možno prokázat následný vliv dotčeného dovozu a které byly nezbytné k tomu, aby se Eurofer mohl vyjádřit k otázce, zda tento dovoz způsobil újmu výrobnímu odvětví Unie a zda byl správný závěr Komise ohledně zanedbatelnosti tohoto následného vlivu.

107 Ve druhé části tohoto důvodu kasačního opravného prostředku Eurofer tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodě 142 napadeného rozsudku rozhodl, že Eurofer se v antidumpingovém šetření nemůže jakožto zástupce výrobního odvětví Unie dovolávat požadavků vyplývajících z práva na obhajobu. Tento závěr nemá žádný právní základ, ani oporu v judikatuře Soudního dvora a Tribunálu.

108 Ve třetí části téhož důvodu kasačního opravného prostředku Eurofer tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodě 146 napadeného rozsudku dospěl k závěru, že Komise neporušila zásadu řádné správy zakotvenou v článku 41 Listiny základních práv Evropské unie. Pokud by bylo vyhověno druhému nebo třetímu důvodu kasačního opravného prostředku,

bylo by třeba vyhovět i argumentům Eurofer, které vycházejí z porušení zásady řádné správy. Eurofer má dále za to, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení v bodě 148 napadeného rozsudku, a to tím, že Komisi neuložil, aby předložila důkazy týkající se cenového podbízení a prodeje pod cenou.

109 Komise a společnost HBIS Serbia tvrdí, že čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku je zčásti neopodstatněný a zčásti irelevantní.

Závěry Soudního dvora

110 Podle čl. 20 odst. 2 nařízení 2016/1036 platí, že strany uvedené v odstavci 1 tohoto článku, mezi něž patří i takový zájmový svaz, jako je Eurofer, mohou požádat o konečné informace o nejdůležitějších skutečnostech a úvahách, na jejichž základě je zamýšleno doporučit zastavení šetření nebo řízení bez přijetí opatření.

111 Je třeba konstatovat, že všechny tři části tohoto důvodu kasačního opravného prostředku vycházejí z předpokladu, že údaje o cenovém podbízení a prodeji pod cenou jsou údaje, které měla Komise zohlednit pro účely použití čl. 3 odst. 4 písm. a) a čl. 5 odst. 7 nařízení 2016/1036.

112 Jak přitom vyplývá ze závěrů posouzení druhého důvodu kasačního opravného prostředku, Tribunál mohl rozhodnout, že se Komise správně rozhodla zastavit řízení ve vztahu k dovozu ze Srbska pouze na základě objemu dovozu a údajů týkajících se průměrných prodejních cen a bez analýzy údajů o cenovém podbízení a prodeji pod cenou.

113 Tribunál se tedy nedopustil nesprávného právního posouzení, když v bodě 137 napadeného rozsudku rozhodl, že v souladu s čl. 20 odst. 2 nařízení 2016/1036 byl Eurofer informován o nejdůležitějších skutečnostech a úvahách, na jejichž základě bylo zamýšleno doporučit zastavení řízení ve vztahu k dovozu ze Srbska bez přijetí opatření, že měl možnost užitečně vyjádřit své stanovisko a že v projednávané věci bylo dodrženo jeho právo na obhajobu.

114 Ze stejných důvodů se Tribunál nedopustil nesprávného právního posouzení ani tehdy, když v bodě 146 napadeného rozsudku rozhodl, že Komise přezkoumala všechny relevantní skutečnosti projednávané věci, a tudíž neporušila zásadu řádné správy. Eurofer nemůže argumentovat ani tím, že Tribunál v bodě 148 napadeného rozsudku zamítl jeho žádost o poskytnutí údajů o rozpětích cenového podbízení a prodeje pod cenou pro Republiku Srbsko.

115 Za těchto podmínek je třeba čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku zamítnout jako neopodstatněný; není přitom nutné rozhodnout o tom, zda je třeba v souvislosti s dodržením práva na obhajobu v antidumpingových šetřeních rozlišovat mezi Eurofer a podniky, kterým hrozí uložení sankce nebo antidumpingového cla.

116 S ohledem na výše uvedené úvahy a na to, že nebylo vyhověno žádnému důvodu tohoto kasačního opravného prostředku je třeba tento kasační opravný prostředek v plném rozsahu zamítnout; o argumentech Komise vycházejících z nepřípustnosti žaloby podané v prvním stupni přitom není třeba rozhodnout.

K nákladům řízení

117 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora rozhodne Soudní dvůr o nákladech řízení, není-li kasační opravný prostředek opodstatněný. Článek 138 odst. 1 téhož jednacího řádu, který se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě jeho čl. 184 odst. 1, stanoví, že účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, se uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

118 Vzhledem k tomu, že Komise a společnost HBIS Serbia požadovaly náhradu nákladů řízení a Eurofer neměl ve věci úspěch, je důvodné rozhodnout, že Eurofer ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Komisí a společností HBIS Serbia.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

1) **Kasační opravný prostředek se zamítá.**

2) **Eurofer, Association européenne de l'Acier, AISBL ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí a společností HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade.**

Podpisy.